

“No és possible ser cristià no practicant”

Dll, 9/05/2022 per Catalunya Religió

(Cristianisme Segle XXI) Amb el títol ‘Moral i ètica en la figura de Jesús: l’escàndol de l’Evangeli’, la catedràtica d’ètica a la UB **Begoña Roman** i el professor **Josep Cobo** han parlat aquest dissabte sobre la utopia de l’Evangeli avui. Ho han fet a la sala d’actes de Cristianisme i Justícia, a Barcelona, en la cinquena sessió d’Espai Obert, que organitza l’Associació Cristianisme al segle XXI.

Roman ha aclarit la diferència entre moral i ètica. Ha dit que l’ètica intenta entendre la moral, en fa ‘filosofia’. Mentre que la moral diu què hem de fer, l’ètica diu perquè ho hem de fer. Com que els hàbits i costums canvien, la reflexió fa veure que cal assumir-los de manera crítica, discernint quins cal mantenir i quins han de canviar. Una ètica de la responsabilitat fa buscar raons, planteja ‘dubte moral’ que no es pot esquivar en nom del deure o de la tradició dogmàtica.

Per a Roman, el cristianisme interpel·la de diferents maneres. L’ha plantejat com una “bona nova” que s’ha d’actualitzar i recrear des de la reflexió ètica abandonant hàbits i costums que no ajuden. Com fan els joves, ha apuntat, que són crítics amb la moral tradicional, la volen viva, oberta, honesta.

Ha plantejat fer com Jesús, “principal testimoni del que deia”: una moral no tant basada en l’epistemologia (massa centrada en la veritat) sinó en la vivència del que ha passat. “En una societat distòpica, hem de recuperar una utopia que sigui un horitzó, malgrat ésser conscients de que no hi arribarem, que és un desig inassolible”.

Amb una teologia que assumeixi canvis

Ha alertat d’aquesta “mena d’utopia que promet la fi de la humanitat, la superació de les persones per la tècnica”. I ha plantejat viure “el present des de la memòria del passat i amb obertura cap al futur”, a la recerca de la “vida bona”, amb fe crítica que no es basa en llibres sinó en la vida.

També ha demanat “fer creïbles les creences amb la vida”, amb una “teologia que assumeixi els canvis que s’han de produir en l’Església”: que consideri la funció de les dones, revisi la jerarquia, la catequesi, la formació dels sacerdots. “Ens cal una moral no dogmàtica”, ha dit.

Roman diu que “la fe acrítica no s’aguanta, no és possible ser cristià no practicant, la creença s’ha de veure en el compromís, la vida mostra les raons per perseverar”. La denominada “fe del carboner”, diu, “es converteix en un catolicisme tradicional, i des del nostre punt de vista, in-creient”.

“El món se’ns dona com una possibilitat d’acció”

El professor Josep Cobo, per la seva banda, ha parlat del llegat ètic del cristianisme. S’ha preguntat si n’hi ha prou amb els drets humans i ha fet reflexionar el públic sobre el caràcter escandalós de les propostes de l’evangeli. “Vivim en la hipocresia: diem que volem la justícia i tirem bombes”.

Considera que “el cristianisme no és ingenu, apunta cap a l’impossible”. I que “perdonar a l’enemic” no es pot fer humanament: no té traducció política. S’ha preguntat “qui podrà carregar amb el cristianisme, que ens parla d’un món fraternal que és un miratge, d’un Jesús a qui Déu va abandonar mentre perdonava, d’un Déu en silenci?” I ha conclòs que “la creu és el signe d’un fracàs”.

Per a Cobo, la idea d’un món més just és una il·lusió. I ha dit que “el món no serà millor si no ens hi posem”. I ha conclòs que “el món se’ns dona com una possibilitat d’acció”.